

отъ Кърджалийтѣ, сѣщо Калоферъ и много други села. Спорядъ това, Българи и Турци сѣ се нагласили по онова време, „да се вжспротивятъ на Кърджалийтѣ и юнашки да се завардятъ отъ звѣрскитѣ имъ нападения,“ разбира се че въ онія села, градове и околни мѣстности, въ които населеніето е было чисто Българско, тамъ Кърджалийтѣ не сѣ могли толкова да вжрлуватъ, колкото въ смѣсенитѣ съ Турци населени мѣстности. Спорядъ това и градъ-тъ Тжрново не е пострадалъ отъ Кърджалийтѣ, защото населеніето въ околнитѣ му села е почти чисто Българско. Дѣйствително Кърджалийтѣ нападали и тоя градъ, отчасти сѣ правили и пакости, но тѣ сѣ были незначителни въ сравненіе съ другитѣ села и градове. Сѣщо и Котелъ се е завардилъ отъ Кърджалийтѣ, тамъ сѣ построявали за таж цѣль каменни укрѣпленія, като сѣ ставяли надъ тѣхъ топове направени отъ вджлбани черешеви джрвета, тжй и Свищовъ се е завардилъ и нѣколко други градове и села. —

Най силна и ягка подпорка Кърджалийтѣ сѣ имали у прочутія Османа Пазвантоглу, Видинскія почти независимъ отъ Портата Валія, който отетжпилъ отъ нея, и се вжзбунтувалъ срещу централното турско правителство въ Цариградъ, което спорядъ това е пращяло войскж да го смири, но той е сполучвалъ да разбие и да распржсени царскатж турскж войскж нѣколко пжти, доро най сетнѣ малко по малко правителството е успѣло да смажи и истрѣби тие страшни грабители и немилостиви народни мжчители. У Пазвантоглу сѣ служили Турци, Арнаути и Българи, които сѣ были повечето конници. Между тѣхъ най знаменититѣ Български хайдутѣ сѣ были слѣдующитѣ народни изверги:— Конда отъ Сливенъ и Корчу отъ Струмица. Тукъ трѣба да забѣлжжимъ, че колкото пжти сѣ се испращали войски отъ Цариградъ противъ Османа Пазвантоглу, тѣ сѣ преминували презъ много градове и села;—а особено когато сѣ се вазвржщали побѣдени и сжрдити, грабили сѣ, клали сѣ, и горили сѣ презъ дѣто минували; и за примѣръ служи Габрово и други села.— Кърджалийтѣ же изгорили въ 1789 градъ-тъ Арбанаси при